

VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 30 november 2009 in het Provinciehuis Utrecht

Aanwezig:

Drs. B. Nugteren (voorzitter), mw. M. Haak-Griffioen (gedeputeerde), mw. A.H. Raven, BA (gedeputeerde), drs. R.W. Krol (gedeputeerde) mw. drs. F.M. Alsem (VVD), mw. drs. C.G.M. van Benthem (PvdA), mw. F. Bichbich (SP), mw. C. Dekkers-Raadsen (CDA), J. Fastl (GroenLinks), mw.drs. J.M. de Heer-Verheij (ChristenUnie), ir. C.L. Jonkers (MooiUtrecht), H.R.A.L. Klein Kranenburg (CDA), ing. D. Kilic (PvdA), Y. Lutfula (SP), mw. H. Nap (CDA), mw. J. van Pijkeren (CDA), mw.drs. J.C.M. Versteeg (D66), drs. R. de Vries (D66), mw. drs. H.D.I. Walta- auf 'm Keller (VVD) alsmede G.J. van der Werff (VVD);

Met kennisgeving afwezig:

drs. W.M. de Jong (gedeputeerde), dr. R. Bisschop (SGP), mw. A.M.A. Pennarts-Pouw (GroenLinks) en W. van der Steeg (PvdD);

Van ambtelijke zijde aanwezig:

Drs. H. Schoen (adjunct-griffier), mw. R. Ambatzidellis-Heidstra (commissiesecretaris) en mw. W. Voorneman (verslag).

1. Opening

De voorzitter, de heer Nugteren, opent de vergadering met een woord van welkom. De berichten van verhindering worden doorgenomen.

2. Mededelingen en ingekomen stukken

** Beantwoording van schriftelijke vragen naar aanleiding van de statenbrief over JIJ Utrecht.*

De voorzitter meent dat de beantwoording van vraag 5 enige verwarring kan oproepen. Hij verduidelijkt dat de aanbesteding voor het cliëntenplatform Jeugdzorg is toegekend aan Ami, d.w.z. JIJ Utrecht.

Mededeling van mevrouw Haak

In verband met het amendement van de VVD van 26 oktober jl. over de evaluatie onderzoek cliëntenbelang deelt mevrouw Haak het volgende mede.

Voor wat betreft de bekostiging van de € 30.000,- werd eerder aangegeven dat dit uit de egaliseringsreserve zou worden betaald. Mevrouw Haak heeft toegezegd te onderzoeken of dit betaald kan worden uit het werkbudget AWBZ. Inderdaad blijkt die mogelijkheid er te zijn. Dat betekent dat een en ander budget neutraal kan worden afgehandeld.

Mededelingen mevrouw Raven

Het punt Cultuur en Ruimte is niet geagendeerd. Twee keer is er een presentatie over dit thema geweest. De tweede presentatie was aanmerkelijk beter dan de eerste, maar was nog steeds niet optimaal. G.S. hebben gediscussieerd over de vraag of een meer integrale aanpak de voorkeur heeft. Een nieuwe structuurvisie is in de maak. Voor de NHWL is een kwaliteitsteam aan het werk dat met Cultuur en Ruimte bezig is. Voorts is er een adviseur ruimtelijke kwaliteit aangesteld. G.S. willen een breder document gaan opstellen, waarbij er naast een plan van aanpak en een kader, ook concrete uitvoeringsprojecten worden opgenomen. Zij memoreert dat de commissie er eerder voor pleitte om projecten meer handen en voeten te geven. Daar wordt nu aan gewerkt.

Mevrouw Raven wil de commissie attenderen op een bijzondere website: www.regiocanons.nl . Het Landschap Erfgoed Utrecht heeft het oostelijk deel van de provincie Utrecht in canons neergezet; binnenkort volgt de tweede helft. Daarmee wordt op de landelijke canon aangesloten. Mevrouw Raven beveelt deze site van harte aan.

Mevrouw Bichbich laat weten dat dit haar laatste commissievergadering zal zijn in verband met haar werk en haar activiteiten in de gemeentepolitiek. Om die reden legt zij het werk als Statenlid neer. Zij dankt alle aanwezigen voor de samenwerking die zij heeft ondervonden. De voorzitter dankt mevrouw Bichbich voor haar inzet ten behoeve van de commissie WMC in de afgelopen tijd en wenst haar veel succes toe met haar werkzaamheden.

Ten behoeve van de woordvoerders jeugdzorg, deelt de voorzitter mede dat er vanavond een bijeenkomst plaatsvindt met JIJ Utrecht. Mogelijk is de opzet wat anders dan gebruikelijk, omdat er iets minder jongeren aanwezig zullen zijn dan in voorgaande jaren.

De heer Klein Kranenburg vraagt of de provincie iets gaat ondernemen in relatie tot punt 2.1, medewerking aan migranten dictee der Nederlandse taal. Mevrouw Raven antwoordt dat daar op voorhand door de provincie niets mee wordt gedaan. De voorzitter stelt voor later te bezien of daar iets mee gedaan moet worden.

3. Verslag Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 2 november 2009

Het verslag van deze vergadering wordt ongewijzigd vastgesteld.

4. Rondvraag

Mevrouw Versteeg heeft vernomen dat de regio Brabant zich zorgen maakt over de invoering van een nieuwe wet over de ambulancezorg per 1 januari a.s. Zij vraagt of ook de provincie Utrecht zich daarover zorgen maakt.

Voorts vraagt zij of er nu daadwerkelijk een akkoord is bereikt tussen IPO en rijk over de jeugdzorgwachlijsten.

Mevrouw Nap memoreert dat onlangs het jeugdzorgfestival heeft plaatsgevonden. De heer Fastl en zij waren daar aanwezig. Zij noemt het een “top avond” en kan iedereen aanraden om daar volgend jaar ook naar toe te gaan.

Mevrouw Haak gaat ervan uit dat de nieuwe wet voor de ambulancezorg voor de provincie Utrecht geen gevolgen zal hebben. Zij zal dat alsnog nagaan en daar schriftelijk op terugkomen. IPO en rijk hebben afspraken gemaakt over het tegengaan van jeugdzorgwachlijsten. Gezien alle ontwikkelingen lijkt het er toch op dat de provincie Utrecht gelden tekort zal komen maar de budgetten zijn nog niet helemaal naar de provincies uitgesplitst. Zo gauw daarover meer duidelijkheid is, zal daarover een mededeling naar de commissie WMC uit gaan.

5. Termijnagenda

De voorzitter deelt mede dat de griffie in de komende weken de werkbezoeken voor het komende half jaar zal gaan plannen. T.z.t. volgt daarover meer informatie.

In januari volgt er een uitgebreide presentatie over het hele beleidsterrein Wonen, zodat de voortgang van een aantal onderwerpen in een breder kader kan worden geschetst.

De heer De Vries verwijst in dit kader naar de bijeenkomst met de heer Rudy Stroink over Utrecht 2040, duurzaam wonen e.d. De heer Stroink heeft P.S. voor een bustocht uitgenodigd. Hij zou dat toejuichen.

De voorzitter zegt toe dat een en ander zal worden nagegaan.

6. Statenvoorstel beschikbaar stellen niet-bestede budgetten 2009 in 2010 inclusief enkele technische begrotingwijzigingen

De heer Lutfula verwijst naar het project RotondeLab dat van het programma Mobiliteit overgaat naar het programma Samenleving, Cultuur en Sport. Hij vraagt waarom dit van het ene naar het andere budget wordt overgeheveld.

Mevrouw Versteeg sluit zich bij die vraag aan. Zij wil graag weten waarvoor dit budget wordt ingezet.

Mevrouw Van Pijkeren verwijst eveneens naar punt 7, RotondeLab. Kunst en cultuur kan van bijzondere betekenis zijn, zeker als het met ruimte en landschap wordt verbonden. De omgeving kan verfraaid worden en het kan zorgen voor ontspanning. Echter, binnen dit project RotondeLab wordt een bedrag van ruim € 7 ton genoemd voor het realiseren van 11 rotondes in 2010 en 2011. Dat wordt ingevuld met kunstprojecten. Het CDA zet daar grote vraagtekens bij. Het CDA vraagt zich af of dit project toekomst heeft. Gezien de recessie, is het nog maar de vraag of de provincie het zich kan permitteren op deze manier dit doel met een financieel budget te steunen. Het CDA legt de volgende vragen aan G.S. voor:

- Hebben G.S. de overtuiging dat het een goed kunstproject is?
- Vinden G.S. dat dit Rotondeproject toekomst heeft of kan er een andere overweging gemaakt worden, gezien de huidige financiële situatie van de provincie?

Mevrouw Raven zet uiteen dat de aanleiding van deze overboeking voortkomt uit het feit dat gedeputeerde Ekkers haar heeft gevraagd dit onderwerp in haar portefeuille mee te nemen, omdat dit meer relatie heeft met cultuur. G.S. waren het daarmee eens. Om die reden is het project en het budget van portefeuillehouder veranderd.

De commissie vraagt nu of het om een goed kunstproject gaat. Momenteel vindt er een evaluatie plaats van de eerste vier rotondes die gereed zijn. Zij vindt dat eerst de evaluatie moet worden afgewacht alvorens andere rotondes worden aangepakt. Het programma Cultuur en Ruimte is nog niet gereed. RotondeLab is een onderwerp dat bij het programma Cultuur en Ruimte moet worden betrokken. Zij durft de stelling aan dat een rotonde, zoals die in Lopik tot stand is gekomen, zo niet was gebouwd wanneer er een integraal kader voor Cultuur en Ruimte voorhanden was geweest. Het kunstproject rotondes is op zich wel goed maar moet integraler worden opgepakt. Kunst op rotondes moet niet apart worden gezien. Nu lijkt het erop alsof kunst op rotondes losgekoppeld is van provinciaal en gemeentelijk beleid. Dat is geen goede zaak. Zij vindt het niet terecht dat er een relatie wordt gelegd tussen de toekomst van het kunstproject en de huidige financiële crisis. Het Kabinet wenst € 35 miljard te bezuinigen maar minister Plasterk is daarvan gevrijwaard, juist omdat kunst en cultuur naast sociale cohesie ook economische voordelen biedt. Zij wil het budget beschikbaar houden voor het programma Cultuur en Ruimte.

De heer De Vries vraagt of de gedeputeerde op de evaluatie vooruit loopt omdat zij nu aangeeft een andere insteek voor ogen te hebben terwijl het project wel moet doorgaan. Er is nu een beweging ingezet, zo constateert hij, om het programma vast te houden maar het in het nieuwe bredere programma Cultuur en Ruimte in te brengen. Wat hij heeft gezien aan kunst op rotondes vond hij niet geweldig, maar nu wordt er wel snel vooruit gelopen op zaken waar de commissie nog geen

weet van heeft. Het gaat te snel om nu al het bedrag van € 7,5 ton naar het nieuwe programma te schuiven. Hij maakt dienaangaande dan ook een voorbehoud.

Mevrouw Walta laat weten dat ook de VVD enige twijfels en bezwaren heeft tegen het voorstel van mevrouw Raven. Een en ander gaat te snel.

Mevrouw Van Pijkeren vraagt of er bindende afspraken zijn gemaakt.

Mevrouw Raven antwoordt dat dit niet het geval is.

Mevrouw Van Pijkeren wil graag de evaluatie afwachten. De insteek van de gedeputeerde ten aanzien van een integrale aanpak in relatie tot landschap, cultuur en ruimte kan zij onderschrijven. Het is goed krachten te bundelen, echter, kunstprojecten op rotondes vindt haar fractie geen goede insteek.

De heer Kilic begrijpt dat er een bedrag van ca. € 7,5 ton vanuit mobiliteit naar deze commissie komt terwijl mevrouw Raven nu aangeeft dat het mogelijk een andere invulling gaat krijgen dan kunst op rotondes.

Mevrouw Raven memoreert dat het hier gaat om een overboekingsvoorstel. Dat voorstel lag bij de afdeling Mobiliteit, specifiek geormerkt voor kunst op rotondes. Dat bedrag is nu overgeboekt naar de afdeling Samenleving, Cultuur en Sport vanwege het feit dat het van portefeuillehouder is gewisseld. Nu is het moment om even pas op de plaats te maken, aangezien er reeds vier rotondes zijn gemaakt. Daarover vindt een evaluatie plaats en, in afwachting van de resultaten daarvan, worden er geen nieuwe rotondes aangepakt. Eerst moet de evaluatie worden afgewacht, temeer daar cultuur en ruimte integraler zal worden benaderd. Op dit moment wordt er niet meer geld aan het project uitgegeven. Het is terecht dat er eerst in de commissie moet worden geëvalueerd hoe dat project tot nu toe is gegaan. Feitelijk heeft zij nu een knip aangebracht tussen de vier rotondes die gereed zijn en de elf rotondes die nog zullen volgen.

Op een vraag van de heer De Vries antwoordt mevrouw Raven dat het bedrag van € 7,5 ton geormerkt is voor kunst op rotondes.

De voorzitter rondt de discussie af. Dit voorstel zal terugkomen in de P.S.-vergadering.

7. Statenvoorstel Uitvoeringskader Stedelijke Vernieuwing 2010-2015

De heer V.d. Werff constateert dat voorliggend voorstel grotendeels is gebaseerd op het doorgeven van middelen naar gemeenten. Het is de bedoeling om met deze middelen de voortgang in de bouw te bevorderen en binnenstedelijke projecten, die moeizaam van de grond komen, een zetje in de rug te geven en tevens naast kwaliteit met name ook de kwantiteit te stimuleren. Zoals de VVD eerder heeft betoogd bij de toenmalige gedeputeerde De Wilde, is het niet de bedoeling dat deze middelen worden ingezet voor sociale doelen, zoals integratie, participatie, onderwijs, arbeidsmarkt en het bevorderen van contacten tussen verschillende etnische bevolkingsgroepen, zoals verwoord in het stuk op pag. 8. Dat naast het stimuleren van de woningbouw in binnenstedelijke gebieden en de aanpak van verouderde woningen ook de kwaliteit en leefbaarheid in de wijken wordt nagestreefd, door herinrichting en aanpassing van eigentijdse woonwensen, is logisch. Er moet een betere mix zijn tussen sociale huur- en koopwoningen en het verbeteren van het openbaar gebied, zodat de kwaliteit van de woon- en leefomgeving wordt verbeterd. De financiële middelen die nu worden ingezet, lopen echter tot 2014. Hij vraagt hoe de gedeputeerde de continuïteit van de ingezette middelen in een nieuwe zittingsperiode denkt te borgen. Welk gevaar is er voor deze budgetten wanneer de kerntakendiscussie van start gaat? Voor de VVD ligt het accepteren van deze budgetten bij de fysieke ingrepen in de woonbebouwing en niet bij de eerder genoemde sociale prioritering. Ten opzichte van het totale budget vindt de VVD de bijdrage aan particuliere saneringen aan de lage

kant. Dit budget bedraagt ca. 2% van het totaal en ligt nog onder de minimale ISV bijdrage van € 250.000,- per project voor de niet particuliere initiatieven. Dat bedrag moet dan ook nog over een aantal particulieren worden verdeeld. Dat lijkt op versnippering van gelden terwijl anderzijds zo niet wordt beoogd wat particulieren bij initiatieven in deze richting verwachten. De VVD maakt zich ook zorgen over kosten die in gemeenten moeten worden gemaakt voor het inzetten van de budgetten. Hij vraagt of er inzicht is in de planvoorbereidingskosten en de kosten voor aanbesteding e.d. die deel uit zullen gaan maken van de budgetten.

Op pag. 19 wordt achteloos gemeld dat de projectaanvragen voor 15 januari 2010 door gemeenten moeten worden ingediend. Dat is al heel snel. Hij vraagt zich af of dit voorstel niet te laat is. Zijn gemeenten in staat een en ander nog voor 15 januari in te leveren?

Voorts vraagt hij naar de status van het gekleurde kaartje (afwegingskaart duurzaamheid). In bijlage 4 wordt die informatie herhaald. Veel heeft betrekking op het sociale deel van het bouwen. Hoort dit stuk er integraal bij of moet hij zich richten op bijlage 4?

De heer Lutfula kan zich vinden in de voorstellen. Het gaat om een verzameling van lopende zaken op het gebied van stedelijke vernieuwing, bv. meervoudig grondgebruik, binnenstedelijke bouw en energiebesparende maatregelen. Het is goed dat de duurzaamheid onderdeel wordt van de stedelijke vernieuwing. Wel dient men realistisch te blijven. Aangezien de budgetten beperkt zijn, moet nu niet worden ingezet op energieproducerende woningen maar wel op isolatie en andere energieverlagende maatregelen. Voorts stelt hij de volgende vragen:

- De provincie neemt straks, met de nieuwe wet, meer verantwoordelijkheid bv. door het beheren of financieel ondersteunen van projecten bij gemeenten. Is de provincie daar voldoende op voorbereid?
- Voorts vraagt hij naar de criteria voor de verdeling van middelen.
- De ISV middelen worden niet over kleine projecten versnipperd maar moeten vooral in gebiedsgerichte projecten worden geïnvesteerd, zo komt in het voorstel naar voren. Hij kan zich daar wel in vinden maar vraagt hoe wordt bepaald of een project klein dan wel groot is. Wordt dat bepaald op basis van het aantal inwoners van gemeenten? Als dan zo is, dan hebben kleine gemeenten minder voordeel bij de nieuwe wet.

De heer De Vries constateert dat het beeld dat men van het rijk heeft wederom wordt bevestigd, nl. veel optuigen en veel verwachten maar niet thuis geven wanneer het gaat om boter bij de vis. Dat is erg jammer. De provincie vindt de stedelijke vernieuwing heel erg belangrijk, ook omdat daardoor de belangrijke buitenruimte kan worden gespaard. In het stuk wordt aangegeven dat er een sideletter is gekomen vanuit IPO en VNG bij het convenant dat met het rijk is gesloten. Hij vraagt in hoeverre de sideletter inhoudt dat er nog onderhandeld wordt met de ministeries over eventuele extra middelen, wanneer daartoe aanleiding bestaat. Zijn er verwachtingen gewekt qua financiering? In 2011 gaat er een mit term review plaatsvinden. Hij vraagt op welke wijze de provincie daarbij betrokken zal worden. Hij gaat ervan uit dat er richting P.S. en de commissie een terugkoppeling zal plaatsvinden.

Ten aanzien van het budget is het hem helder geworden dat de helft minder geld beschikbaar is dan in de vorige periode maar dat wel wordt vastgehouden aan de gestelde prioriteiten. Hij vraagt of dat wel verstandig is. Versnippering van gelden moet worden voorkomen. Beter is het om met vier prioriteiten te gaan werken of om prioriteiten binnen de prioriteiten aan te brengen. De verschillende prioriteiten bevatten veel overlap. Hij verzoekt om een toelichting in hoeverre daarnaar gekeken wordt, zodat daadwerkelijk de zaken worden opgepakt waar de provincie in samenwerking met de betrokken gemeenten het meeste waarde aan hecht.

Naar aanleiding van pag. 7 constateert hij dat het bedrag van € 1,8 miljoen het laagste bedrag is om geluidshinder tegen te gaan. Een belangrijk deel van dat geld is naar het minister van V&W gegaan. Hij vraagt of dit geoormerkt geld is voor zaken rond de pakketstudies (verbreding van wegen en

geluidsoverlast). Bevat het convenant met het ministerie ook een afspraak dat die middelen worden ingezet in het kader van de pakketstudies?

Ook D66 is verbaasd over het feit dat plannen al voor 15 januari 2010 door gemeenten moeten worden ingediend. Gaat het in dit kader om voortzetting van bestaande plannen of is er ook ruimte voor nieuwe plannen?; dat laatste vraagt meer tijd en voorbereiding. Is de datum van 15 januari in dat laatste geval keihard of kunnen daar afspraken over worden gemaakt?

De heer Fastl sluit zich in grote lijnen aan bij de inbreng van D66. Bij de kanttekeningen wordt gemeld dat de volgorde ertoe kan leiden dat er onvoldoende middelen beschikbaar zijn om verontreiniging met ecologische risico's aan te pakken. Hij gaat ervan uit dat de erfenissen uit het verleden worden opgelost. Hij vraagt hoe G.S. dat alsnog willen gaan bereiken. Wellicht moet er gezocht worden naar een verruiming van het budget.

Hij vindt het uitvoeringskader goed opgebouwd met goede keuzes qua prioritering.

De heer Jonkers krijgt de indruk dat het voorstel vooral bedoeld is voor stedelijk gebied in grotere gemeentes. Voor wat betreft het investeringspotentieel merkt hij op dat in deze nota wordt aangegeven dat dit alleen maar berekend wordt aan de hand van de gemiddelde prijs van verkochte woningen. De provincie heeft een lager budget ontvangen omdat de woningprijzen in de provincie zo hoog zijn. Juist in onze provincie is er grote schaarste aan woningen. Het is juist van groot belang dat de lege plekken in het stedelijk gebied opnieuw worden ingevuld. De berekeningsmethodiek staat van betreft MooiUtrecht helemaal haaks op de behoefte aan stedelijke vernieuwing en het goed kunnen inspelen op de woningbehoefte.

Ook hij vraagt zich af of de datum van 15 januari 2010 niet te snel is.

Mevrouw De Heer is positief over de wijze waarop het uitvoeringskader is opgesteld. Het is goed dat er gedecentraliseerd gaat worden zodat de provincie meer de eigen spitsen kan kiezen. Zij kan de keuzes en prioriteringen uit het stuk volgen en positief beoordelen. Het is goed dat er gestuurd gaat worden op het budget, zodanig, dat versnippering wordt voorkomen.

Zij is positief over de samenhang die terug te vinden is in het stuk voor wat betreft de hardware en de software, dat wil zeggen dat de stenen vergezeld gaan worden van een integraal sociaal beleid. Zij gaat er overigens niet van uit dat de programma's die op pag. 8 worden genoemd uit de ISV gelden worden gefinancierd. Bij de inzet van de ISV gelden worden de sociale beleidskaders in het achterhoofd gehouden waardoor er soms anders wordt gebouwd. Zij vraagt of zij die achterliggende gedachte zo correct verwoord.

De heer V.d. Werff benadrukt dat die doelstellingen niet betaald moeten worden uit dit budget.

Mevrouw De Heer gaat ervan uit dat de financiering blijft waar deze was, voor wat betreft de sociale programma's. Zij benadrukt dat het heel goed is de sociale programma's bij de bouw mee te nemen.

In het stuk wordt een scheiding gemaakt tussen programmameenten en projectgemeenten. Zij begrijpt de keuze voor projectgemeenten niet helemaal. Voor projectgemeenten wordt een bepaald budget ter beschikking gesteld. In tijden van financiële krapte is het een goede zaak om met gemeenten samen projecten te financieren, echter, dat wordt bij de projectgemeenten niet gedaan.

Voor wat betreft de ecologische risico's merkt zij het volgende op. Gezien de beperkte financiële middelen en de prioritering is het aannemelijk dat er voor de aanpak van ecologische risico's weinig of niets over blijft. Zij kan niet inschatten hoe groot dat probleem voor de provincie Utrecht is.

Ook zij refereert aan de bijeenkomst 2040 van vorige week. De heer Stroink hield toen een betoog over de stad die niet langer als een ontwerpogave moet worden gezien maar als een levend, zich ontwikkelend systeem. Het ging om een bijzonder interessant betoog en zij vraagt zich af of dit wellicht in een provinciaal beleidskader kan terugkomen. Zij vraagt hoe G.S. daar tegen aankijken.

De heer Kilic vraagt of de decentralisatie van ISV gelden gevolgen heeft voor het ambtenarenapparaat; moeten er meer ambtenaren bij? Hij memoreert dat er op de Samenwerkingsagenda projecten staan; hebben die hier mee te maken of komen er nieuwe projecten? Op pag. 6, Europa, vraagt hij hoe het staat met de regels omtrent cofinanciering. Is er een mogelijkheid vanuit Europa om de ISV gelden te subsidiëren?

Onder punt 3 op pag. 7 wordt verklaard waarom de provincie Utrecht er qua budget nog meer op achteruit gaat dan andere provincies. Echter, verder wordt dat niet concreet gemaakt. De oorzaak is dat het investeringspotentieel nu alleen nog bepaald wordt door de huizenprijzen. Het gaat hier om een keuze van het rijk. Hij vraagt hoe het grote potentieel in Utrecht concreet wordt gemaakt. Hoe wordt ervoor gezorgd dat de hoge prijs van een huis gaat bijdragen aan de investeringen in bestaand gebouwd gebied? Z.i. dient de provincie daar proactief op in te zetten. Voorts mist hij een koppeling met de opgave voor de binnenstedelijke woningbouw. Onder punt 4.1, inleiding, wordt het zoveel mogelijk realiseren van binnenstedelijke woningbouw nog wel genoemd als een relevant beleidsmatig kader. In punt 4.2 wordt de focus op binnenstedelijke woningbouw nogmaals genoemd maar daar wordt het gelijk doorgeschoven naar het fonds Stedelijk bouwen en wonen. Een aantal doelstellingen uit het ISV fonds staat volgens hem op gespannen voet met de doelstelling uit het fonds Stedelijk bouwen en wonen, bv. een meer gedifferentieerde woningvoorraad en meer groen. Is die koppeling een uitdaging voor G.S.?

Onder punt 4 worden de naoorlogse wijken genoemd maar deze komen niet expliciet terug in de doelstellingen en de prioriteiten. Is dat nu wel of geen voorwaarde voor het in aanmerking komen voor een subsidie?

Mevrouw Dekkers vindt het opvallend dat in de vorige periode het geld verdeeld werd tussen projectgemeenten en programmameenten, terwijl nu de programmameenten uit het voorstel zijn gehaald, met als argument om het geld niet te versnipperen over teveel kleine projecten. Zij vraagt hiervan een onderbouwing. Hoe staat dit in relatie tot het maatwerk dat zo gewenst is en schiet de kleine gemeente hier niet bij in? Een deel van het geld wordt besteed voor bodemsanering. In eerste instantie wordt het geld gebruikt voor projecten waar bodemverontreiniging kan lijden tot humane risico's. Volgens het voorstel zijn hier risico's aan verbonden. Het CDA vraagt of deze risico's inzichtelijk kunnen worden gemaakt.

In relatie tot de ISV gelden moet er ook aan andere fondsen worden gedacht, bv. het fonds stedelijke vernieuwing, de knelpuntenpot, het aanjaagteam. Is er wel een goede afstemming in de besteding van de gelden tussen alle fondsen, zodat er geen dubbelingen optreden? Is het ISV geld nu een doeluitkering geworden met ingang van 2011? Wat gaat er gebeuren bij onderbesteding? De provincie stelt zelf ruim € 2 miljoen beschikbaar. Weet de provincie bij welk fonds dat wordt ondergebracht?

Wat betreft renovaties versus sloop en nieuwbouw vraagt het CDA zich af of er vanuit het oogpunt van duurzaamheid eerst moet worden gekeken naar renovatie voordat sloop ter sprake komt. Dit voorkomt ook achterstallig onderhoud van woningen. Ook het CDA vindt de termijn van indiening nl. 15 januari 2010 bijzonder kort.

De heer Krol laat het volgende weten.

Voor het college van G.S. is het van belang dat het fonds Stedelijk bouwen en wonen, elementen uit het ruimtelijk actieprogramma, het aanjaagteam, de deskundigenpool en het kader ISV "als vingers van één hand" worden beschouwd. Deze beleidsonderdelen hebben tot doel kwantitatief en kwalitatief de binnenstedelijke opgave te versnellen en te verbeteren om het gemeenten zo gemakkelijker te maken de complexe binnenstedelijke opgave te realiseren en daarmee de gevoelige buitenruimte zoveel als mogelijk is te sparen. De discussie over ISV 3 wil hij ook in dat licht voeren. Volop is er aandacht voor de coördinatie en de afstemming tussen de verschillende beleidsvelden. ISV is daar onderdeel van.

Hij beaamt dat decentralisatie in dit verband ook betekent dat er substantieel minder geld beschikbaar is. De provincie krijgt meer bevoegdheid op een kleiner terrein maar met minder geld. Daarmee kan een deel van de belangrijke taak minder goed worden uitgevoerd. Dit voorstel gaat in op de vraag hoe met minder geld toch de provinciale doelstelling zoveel mogelijk kan worden gehaald, terwijl de lasten voor de gemeenten zo beperkt mogelijk blijven. Nu er zoveel minder geld beschikbaar is, is het maar de vraag of van alle gemeenten moet worden verwacht dat ze een zeer uitvoerig plan moeten indienen om relatief weinig middelen te verkrijgen. Om die reden zijn de programmameenten uit dit voorstel komen te vervallen omdat dit geen recht doet aan inspanning enerzijds en financiële gelden anderzijds. Er moet geen werk gecreëerd worden waar gemeenten niets aan hebben.

De gemeenten staan in de startblokken om met ISV aan de gang te gaan, in afwachting van de kadervaststelling door de provincie. Alle gemeenten hebben aangegeven voldoende projecten voor 15 januari beschikbaar te hebben, die hoog scoren op de prioriteitenlijst.

De heer V.d. Werff memoreert dat projecten ook in de volgende zittingsperiode doorlopen. Met wisseling van functies doet zich ook wisseling van beleid voor. Ook wijst hij in dit verband op de kerntakendiscussie.

De heer Krol antwoordt dat het gaat om middelen die via het provinciefonds gedecentraliseerd worden, zij het wel gelabeld. De provincie heeft geen beleidsvrijheid om de gelden aan andere doelen te besteden. Een deel, nl. € 2 miljoen, is provinciaal geld. Daarover kunnen de nieuwe staten wel een ander besluit nemen, echter, dat kan niet voor het deel dat van het rijk afkomstig is.

Er is een lijst met prioriteiten toegevoegd. Ook als er minder geld beschikbaar is, wordt deze lijst afgewerkt en zal de matrix met prioriteiten alleen maar stringenter worden toegepast.

Vragen zijn er gesteld over de bodem. Er is een afwegingskader duurzaamheid toegevoegd. Wanneer bodemprojecten plussen en minnen scoren, dan zal dit kader gebruikt worden bij de prioritering.

De heer V.d. Werff vraagt wat bedoeld wordt met de volgende omschrijving "Dit project bevordert het contact en de communicatie tussen de Utrechters." Hij kan het een niet met het ander rijmen.

De heer Krol verwijst naar de tekst die betrekking heeft op de bodem en niet op het algemene deel. Voorts zegt hij toe dat hij alsnog schriftelijk op vragen over de bodem zal terugkomen.

Gevraagd is of de provincie nu meer moet gaan doen nu er gedecentraliseerd wordt. Dat is niet echt het geval. Er is geen behoefte of noodzaak extra medewerkers aan te trekken.

Naar aanleiding van de vragen van D66 geeft hij dat er vanuit het Utrechtse een stevige lobby is die wat verder gaat dan ISV 3, nl. dat er in het kader van de NV Utrecht een ruimtelijk beleid tot stand is gekomen, waarin zwaar wordt ingezet op de binnenstedelijke opgave. Dat kost erg veel geld en realisering is alleen mogelijk wanneer rijk, provincie en gemeenten daarvoor middelen beschikbaar stellen. Hier ligt ook een relatie met de krimpdiscussie die met minister Van der Laan wordt gevoerd. De problematiek van de krimpgebieden is een sociaal en financieel probleem maar de overdruk tot 2030 in de Randstad, met name in de Noordvleugel van de Randstad, heeft ook een sociale, financiële en ecologische component. De financiële component mag niet worden vergeten. Er moeten voldoende financiële middelen beschikbaar blijven voor de aanpak van de grote complexe binnenstedelijke herstructureringsopgave. Het ISV budget is daar een klein onderdeel van. Spreker heeft niet de illusie dat dit de komende jaren snel succes zal opleveren. Volgend jaar moet men in 2010 en in 2011, mogelijk ook in 2012, eerst het diepe dal door. In die jaren zijn er voor dit terrein geen financiële middelen te verwachten.

Hij constateert dat de provincie is gestart met het inzetten van veel geld, menskracht en middelen voor de grote binnenstedelijke opgave terwijl de mogelijkheden daarvoor in de komende jaren worden beperkt. Hij noemt dat treurig en zeer onwenselijk. Hij zou het toejuichen wanneer de statenleden dat met hun fractiegenoten in de Tweede Kamer bespreken.

De heer Krol kan de vraag over de relatie met de pakketstudies en geluid niet beantwoorden. Hij zal daar nog op terugkomen

Bij de bodemproblematiek zijn vooral de humane risico's in beeld gebracht. Wanneer er uit ecologisch perspectief meer geld bij moet, dan dienen P.S. die afweging te maken en daarover te besluiten.

De heer Krol heeft het referaat bijgewoond van Rudy Stroink over de stad als levend organisme. Hij vond het bijzonder interessant maar of dat moet leiden tot aanpassing van het provinciale ISV beleid kan hij nu niet zeggen.

Er zijn geen consequenties voor de Samenwerkingsagenda. Wanneer een gemeente een project indient dat hoog scoort, dan wordt dat gedaan.

Spreeker zal later terugkomen op de vraag over Europese cofinanciering. Eén van de redenen waarom de provincie Utrecht minder geld krijgt wordt veroorzaakt door de hoge huizenprijs in onze provincie. VROM vindt de gebiedsontwikkeling in het Utrechtse in een normale economische situatie kansrijker dan in een krimpgebied. Theoretisch is dat juist. Hoge huizenprijzen met veel vraag zijn in principe goede randvoorwaarden voor gebiedsontwikkeling. Ook in Hart van de Heuvelrug geldt het principe dat waardevermeerdering van grond mogelijk is. Dat is lang niet overal het geval. Terzake verwijst hij naar de ontwikkelingen rond de Blauwe Stad. Dergelijke projecten waren in de provincie Utrecht misschien wel kansrijk geweest omdat daar veel meer vraag naar woningen is. Overigens zijn de ontwikkelingen in de provincie Utrecht ook minder geworden maar in lange termijn perspectief zijn er in een hoge druk regio meer mogelijkheden om aan herstructurering te doen omdat de kracht van de markt groter is. Het is dus juist dat gebiedsontwikkeling in overdrukgebieden kansrijker en succesvoller is.

Voorts meent hij dat er geen spanning is tussen ISV en het fonds Stedelijk bouwen en wonen; beiden zijn vingers van één hand.

Het CDA vroeg aandacht voor renovatie. In algemene zin zullen provincie en gemeenten altijd voor renovatie moeten zijn en niet voor sloop. Altijd moet eerst worden geprobeerd bestaande gebouwen te benutten. Vanuit duurzaamheidsperspectief is het beter te verhuizen naar een bestaand gebouw dan dat er moet worden gesloopt en nieuw gebouwd. Dat geldt ook voor de grote binnenstedelijke opgave. Renovatie heeft ook daar de eerste voorkeur.

De heer V.d. Werff vraagt nogmaals naar de planvoorbereidingskosten en de minimale bijdrage ten behoeve van particulieren.

De heer Kilic vraagt of de naoorlogse wijken een voorwaarde zijn om voor subsidie in aanmerking te komen.

Mevrouw Dekkers memoreert dat men in de provincie te maken heeft met onderbesteding. Heeft deze andere wijze van financiering het risico in zich dat het geld terug moet naar de rijksoverheid wanneer zich onderbesteding voordoet?

De heer Krol antwoordt dat de provincie verantwoordelijk wordt voor de gehele financiële afwikkeling en de onderbesteding, als die zich zou voordoen. Het gaat hier om gelabeld geld. Als er geen geld wordt uitgegeven aan projecten, dan blijft er geld over. Dat kan aan andere projecten worden besteed. Overigens zou onderbesteding voor dit kleine fonds zeer ongewenst zijn. Er is geen risico dat gelden aan Den Haag moeten worden overgedragen. Wanneer de provincie bij voortdurend zou onderbesteden, dan kan de provincie in de komende periode wel gekort worden, zij het dat het geld niet hoeft te worden teruggegeven. Door de gekozen wijze van prioritering zijn er vele projecten waar het geld aan kan worden besteed, mocht er een project wegvallen. Op die manier wordt getracht onderbesteding te voorkomen.

Naar aanleiding van de vraag van de PvdA, antwoordt de heer Krol dat de leefbaarheidsbarometer van VROM wordt gehanteerd. Het hoeft niet perse om voor- of naoorlogse wijken te gaan. Het

gaat om wijken die op grond van de leefbaarheidsbarometer extra aandacht nodig hebben. De leefbaarheid is van meer doorslaggevende betekenis dan de ouderdom van een wijk. Op de vraag van de VVD antwoordt de heer Krol dat proceskosten niet subsidiabel zijn; de gemeente betaalt dat bedrag uit eigen zak. Dat geldt ook voor de proceskosten ten behoeve van de Europese aanbestedingen.

De heer V.d. Werff begrijpt van de heer Krol dat de ISV gelden specifiek bedoeld zijn voor de fysieke leefomgeving. Daarmee wordt als nevensgeschikt belang een sociaal aspect gediend.

De heer Krol geeft aan dat het beleid ten aanzien van ISV ook met andere beleidsterreinen wordt afgestemd. Wanneer de afspraak is gemaakt dat het belangrijk is dat er voldoende levensloopbestendige woningen worden gerealiseerd, dan moet dat met andere beleidsdomeinen worden afgestemd. Duidelijk is wel dat het geld primair bedoeld is voor de fysieke leefomgeving, met in achtneming van de afspraken die er in breder verband zijn gemaakt. Particulieren moeten € 200.000,- meebetalen aan bodemsanering. Hij zal later op deze vraag terugkomen.

De heer V.d. Werff had begrepen dat er in totaal € 200.000,- voor alle particulieren beschikbaar was. Dat lijkt hem erg weinig.

De heer Krol bevestigt dat. Hij zal daar nog op terugkomen.

De voorzitter constateert dat er, voorafgaand aan de volgende P.S.-vergadering, nog vier punten zijn waarover nadere informatie zal volgen:

- bodemsanering (vraag van de VVD)
- eventuele Europese cofinanciering (vraag van de PvdA)
- hoeveel geld is er uit ISV gehaald ten behoeve van geluid in het kader van de pakketstudies (vraag van D66)
- nadere informatie over de status van de bijlage.

De voorzitter rondt de bespreking van dit onderwerp af. De PvdA en de VVD willen dit voorstel eerst nog met de eigen fractie bespreken. Voorts wordt de beantwoording van de vragen door gedeputeerde Krol afgewacht.

8. Statenbrief Evaluatie Sportbeleid 2008/2009 inclusief sportonderzoek: Hoe meer sport, hoe beter

Mevrouw Nap constateert dat de provincie de gemeenten nodig heeft, waar het gaat om het sportbeleid. De gemeenten, en niet de provincie, voeren het sportbeleid uit. De provincie ondersteunt de gemeenten daarin. Hoewel iedereen het sport beleid steunt, blijkt toch dat niet iedere gemeente sport verankerd heeft in het gemeentelijk beleid. Sport wordt bv. heel laat bij ruimtelijke ontwikkelingen betrokken en lang niet alle gemeenten hebben een sportbeleidsplan. Sportambtenaren moeten zich proactiever opstellen maar ook eerder betrokken worden. In structurele uitwisseling, afstemming en samenwerking tussen gemeenten kan nog heel veel gewonnen worden. Uit de evaluatie blijkt dat de provincie heel veel doet. Het CDA vraagt in hoeverre het mogelijk is dat gemeenten, die geen sportbeleidsplan hebben, door de provincie ambtelijk worden ondersteund. Uit de evaluatie van het sportbeleid blijkt dat er heel weinig wordt gedaan voor de doelgroep 25-55 jarigen en sport bij allochtonen. Zij vraagt of er concrete plannen zijn om daarin meer te gaan investeren.

De heer Kilic constateert eveneens dat allochtonen erg weinig betrokken worden bij het sportbeleid. Hij vraagt op welke manier daar aandacht aan besteed wordt. Regelmatig komt hij bij sportclubs

maar vaak mist hij de diversiteit en de mix tussen “wit en zwart” in de clubs; in welke mate wordt die gezamenlijkheid richting gemeenten door de provincie gestimuleerd?

Mevrouw De Heer heeft deze evaluatie met genoegen gelezen. Veel gaat de goede kant op. Zij heeft dienaangaande geen aanvullende vragen.

De heer Jonkers vindt dit een positief rapport. Ook hij constateert dat er bij gemeenten weinig beweging is. Hij vraagt of er mogelijkheden zijn om gemeenten te stimuleren. Kan er een Plan van Aanpak komen om initiatieven te ontplooiën om sport breder onder de aandacht te krijgen van doelgroepen? Zijn fractie kan zich wel in de conclusie vinden, nl. dat men redelijk op weg is. Tegelijkertijd vindt zijn fractie dat men er nog lang niet is. Grosso modo is zijn fractie wel tevreden over hetgeen tot nog toe bereikt is.

De heer Fastl sluit zich aan bij de opmerkingen van het CDA. Tijdens de werkbezoeken bleek dat er veel meer potentie ligt dan dat er nu opgepakt wordt. Gemeenten hebben niet altijd dezelfde ambitie als de provincie, terwijl gemeenten het sportbeleid meer kunnen beïnvloeden dan de provincie. Wanneer men wil uitkomen bij een goede uitwerking van een Olympisch plan, dan moet de basis wel op orde zijn. Via die route wordt ook het proces rond de Culturele Hoofdstad benaderd. Bij de accommodatieanalyse voor de verschillende sporten komt naar voren dat het soms heel scheef verdeeld is in de provincie, met uitzondering van voetbal en hockey. De provincie moet in dat opzicht een actief sturende rol gaan spelen, mede gelet op het grote gezamenlijke doel dat partijen uiteindelijk hebben. Zo kan ook de talentontwikkeling meer vorm en kans krijgen. Voorts moet er een sportaanbod worden ontwikkeld dat aansluit bij de behoefte van allochtonen. Met accommodatiebeleid bedoelt hij overigens niet dat er een ijsbaan in Amersfoort moet worden aangelegd. Geanalyseerd is dat er behoeften zijn en dat er talenten zijn maar dat de verdeling niet aansluit op de kansen die er liggen. Daar moet de provincie op gaan inzetten.

Mevrouw Versteeg is positief over de uitvoering en het voortvarende beleid. Op pag. 2 mist zij onder de intrinsieke waarden van sport de economie terwijl dat een belangrijke waarde is. In het voorstel wordt aangegeven dat een groot maatschappelijk belang van sport een provinciale bijdrage aan sportstimulering en het verbeteren van de sportinfrastructuur in de provincie rechtvaardigt. De provincie kan een belangrijke rol vervullen in signaleren, initiëren en stimuleren en in het verbinden. D66 erkent dat. Voorts constateert zij dat alle projecten in de speerpunten passen. Toch valt het haar op dat erg veel projecten in Amersfoort en in Utrecht plaatsvinden die niet voldoen aan de aanbevelingen uit het rapport “Hoe meer sport hoe beter” met een expliciete rol van de provincie. Toch ligt daar juist de kracht en de toegevoegde waarde van de provincie. Zij vraagt hoe G.S. daar tegen aankijken.

Voorts gaat zij in op de wijze waarop uitvoering aan de motie wordt gegeven. Aansluitend op de vraag van het CDA laat zij weten dat de wijze waarop de motie wordt opgepakt uitstekend is; daarmee worden ook de witte vlekken in de provincie opgepakt. Er wordt een aantal settings vermeld; zij vraagt of er tussen de settings al een keuze is gemaakt.

Mevrouw Bichbich is positief over het onderzoek en over de methodiek die is gevolgd. Aangegeven wordt dat er op het gebied van het sportbeleid in gemeenten slechts incidenteel wordt samengewerkt met andere beleidsterreinen, als gezondheidszorg en onderwijs en aanleg van voorzieningen. Daar liggen nog kansen voor de provincie om extra aan te sturen. Voor wat betreft de sportstimulering van verschillende doelgroepen, zoals de doelgroep allochtonen, komt naar voren dat er wel samengewerkt wordt met gehandicaptensport Nederland. Niet komt naar voren of er wordt samengewerkt met organisaties die de belangen van allochtonen behartigen. Er is een opdracht gegeven voor deze taak, zo wordt in het rapport aangegeven. Graag hoort zij of er, bv. voor het

gunnen van opdrachten, overleg is geweest met belangenorganisaties voor allochtonen. Aangegeven wordt dat er op het gebied van de WMO samenwerking of overlap mogelijk is. Zij vraagt in hoeverre verkend kan worden of de doelgroep mantelzorgers betrokken kan worden bij het sportbeleid. Sport kan een mooie ontspanning voor die doelgroep zijn.

Bij het onderdeel jeugd en jongeren in bijlage 3 wordt geen specifiek bedrag genoemd. Zij gaat ervan uit dat speerpunt 2 alleen maar gaat om het gebied van speerpunt 2 voor jeugd en jongeren. Voor 2028 wordt er voorzien in een plan voor de Olympische spelen. Gestreefd wordt naar een nationaal breed sportklimaat en duurzame verbetering van de sociale infrastructuur en ruimte en werkgelegenheid. De SP zou die volgorde willen omdraaien. De Olympische spelen zijn niet nodig om het doel, nl. verbetering van de sociale infrastructuur e.d., te bereiken.

Mevrouw Walta constateert dat de provincie op het gebied van sport geen wettelijke verantwoordelijkheid heeft. Wel is er sprake van een provinciale meerwaarde en dat heeft geleid tot deze inspanningen. Het gaat hier om een uitwerking van het coalitieakkoord.

Voor 2010 gaat het om een bedrag van € 1 miljoen. De VVD pleit ervoor dat de provincie zich duidelijk richt op elementen waar dat een meerwaarde biedt. De provincie kan gemeenten samenbrengen bv. op het gebied van de bovenlokale en regionale afstemming van sportaccommodaties, het verzamelen en het delen van kennis. Daar biedt de provincie meerwaarde. Zojuist werden er verschillende doelgroepen genoemd. Een allochtoon kan net als een autochtoon sport beoefenen. Echter, sport wordt moeilijk wanneer iemand een lichamelijke beperking heeft. De VVD pleit ervoor dat de provincie zich vooral op die laatste groep richt. Mogelijk moeten sportaccommodaties in die zin worden aangepast, hetgeen voor gemeenten te duur kan zijn. De rol van de provincie kan dan meerwaarde opleveren.

Topsportbeleid en talentontwikkeling werden zojuist genoemd en in het licht van de Olympische plannen met hun duidelijke economisch belang is dat ook van belang. De sportbonden zijn primair verantwoordelijk voor het topsportbeleid. Daar wordt het ook het best gewaarborgd. Voor talentontwikkeling zijn gemeenten vaak te klein; een middenbestuur kan de plek zijn om daarvoor een meerwaarde te bieden.

Spreekster geeft aan dat de wijze waarop gestalte wordt gegeven aan de combinatiefunctionaris heel verschillend kan zijn. Er zijn meerdere denkwijzen mogelijk. De VVD wil voorkomen dat de provincie marktverstrend gaat optreden. Op de particuliere markt wordt ook de combinatiefunctionaris aangeboden; de provincie moet dat niet teveel naar zich toehalen. Ook voor wat betreft het versterken van sportverenigingen moet de provincie alleen maar faciliteren, bemiddelen en kennis delen; het is niet de bedoeling dat er een soort provinciale sportverenigingen op poten worden gezet. De beperktheid aan geld zal er wel voor zorgen dat dit beperkt blijft en dat is een goede zaak.

Voor de provincie liggen er taken op het gebied van bovenlokale en regionale afstemming van sportaccommodaties, kennis verzamelen en delen, aangepast sporten voor mensen met een beperking en talentontwikkeling.

De suggestie om ook de mantelzorgers bij het sportbeleid te betrekken wil zij nuanceren. Uit ervaring weet zij dat een zwaar belaste mantelzorger vooral behoefte heeft aan vrije tijd en rust. Een mantelzorg heeft geen aangepaste sportaccommodatie nodig die door de provincie geregeld moet worden.

Mevrouw Bichbich geeft aan dat uit verschillende onderzoeksrapporten op het gebied van zorg en welzijn, o.a. van Alleato, naar voren komt dat er voor migrantendoelgroepen en allochtonen specifieke aandacht nodig is in relatie tot het sportbeleid. Zo niet, dan worden die groepen niet bereikt. In het kader van integratie en participatie is het goed die doelgroep ook met sport te bereiken.

Voorts heeft zij gepleit voor een verkenning van de doelgroep mantelzorgers. De gemeenten doen op dat terrein al veel in het kader van de WMO en hebben ook een taak op het gebied van de

mantelzorg. Zij heeft gevraagd of daarmee een verbinding kan worden gemaakt. Door sport gaan mensen zich beter voelen; sport is niet alleen voor de fysieke gezondheid maar ook voor de mentale gezondheid.

Mevrouw Walta benadrukt dat zij het vooral heeft gehad over de duidelijke meerwaarde van de provincie en dat is bij de doelgroep allochtonen niet het geval.

Op verzoek van mevrouw Raven wordt de vergadering een ogenblik geschorst.

De voorzitter heropent de vergadering en geeft mevrouw Raven het woord.

Mevrouw Raven dankt de commissie voor de waarderende woorden over dit nieuwe beleid dat is ingezet. Naar aanleiding van de woorden van het CDA over de rol van de provincie laat zij weten dat niet de provincie de gemeenten nodig heeft maar de gemeenten de provincie. Echter, de provincie kan niet op de stoel van gemeenten gaan zitten. Als een gemeente geen sportbeleid wil ontwikkelen, dan kan de provincie dat niet dwingend opleggen. Wel heeft de provincie sportorganisaties, wethouders, ambtenaren uitgenodigd om te motiveren, kennis te delen en uit te wisselen. In totaal hebben 100 deelnemers die bijeenkomst bijgewoond. Die bijeenkomst heeft zeer positief gewerkt. Wanneer gemeenten om ondersteuning vragen, dan is het een andere zaak. Zij heeft meegemaakt dat een vertegenwoordiger van de Hockeybond alle wethouders sport had uitgenodigd evenals de provincie, omdat er een groot tekort is aan hockeyvelden. Toen kwam naar voren dat er gemeenten zijn die geen sportbeleid of accommodatiebeleid hebben. Dat is lastig werken. Dat gebeurt niet alleen in kleine gemeenten maar ook in middelgrote gemeenten.

D66 vond het opvallend dat Utrecht en Amersfoort veel projecten krijgen. Dat heeft enerzijds te maken met het ambtenarenapparaat van beide steden die in staat zijn tot het aanvragen van projecten. Anderzijds heeft dit ook te maken met de grootstedelijke problematiek. Utrecht en Amersfoort zijn sterk gericht op participatie, oplossingen voor hangjongeren, het betrekken van allochtonen, het tegengaan van de vereenzaming van ouderen. Utrecht en Amersfoort nemen vaak de randgemeenten in hun projecten mee. De provincie heeft ook aandacht voor kleinere gemeenten. Aandacht wordt besteed aan gemeenten die niet aan de breedtesportimpuls hebben meegedaan, zoals Abcoude, Eemnes, Lopik, Oudewater en Vianen. Als het gaat om de bonden, gaat het niet om de tennisbond en de voetbalbond; zij organiseren zelf heel veel voor de leden. Het gaat juist om bonden die dat niet doen.

Spreekster wijst erop dat het project pas kortgeleden van start is gegaan.

Mevrouw Versteeg erkent dat de projecten passen bij de speerpunten van de provincie. Echter, gelet op de toegevoegde waarde van de provincie, zou de aandacht niet specifiek gericht moeten zijn op projecten die met name in de grote steden van de grond komen. Ook gelet op de kerntakendiscussie is het de vraag of het in de toekomst anders moet; wat is dan in deze de beste focus van de provincie?

Nogmaals komt zij terug op haar eerdere vraag over de settings; zijn beide settings een optie?

Mevrouw Raven bevestigt dit laatste; dienaangaande is nog geen keuze gemaakt.

Zij wil wel nadenken over de aandacht van de provincie richting grote steden. De projecten in de grote steden passen bij de speerpunten en deze mogen niet zomaar van tafel geveegd worden. Opmerkingen zijn er gemaakt over de leeftijd van 25-55 jaar. De provincie heeft bewust voor doelgroepen gekozen. Degenen tussen de 25-55 jaar werken meestal en hebben vaak met bedrijfssport te maken. Wel wordt dat op provinciaal niveau geïnventariseerd; wellicht dat de provincie daarop kan aansluiten.

Zij constateert dat de ene fractie van mening is dat er teveel voor allochtonen wordt gedaan terwijl de andere fractie vindt dat er juist te weinig wordt gedaan. Zij is van mening dat de provincie behoorlijk inzet op sport voor allochtonen. Dat is ook nuttig in deze tijd. Nog steeds is het zo dat

allochtone vrouwen vaak niet komen zwemmen, wanneer dat niet apart voor vrouwen georganiseerd wordt. Op pag. 10 wordt ingegaan op projecten. De projecten 5, 7 en 8 hebben specifiek betrekking op allochtonen.

GroenLinks en de SP gingen in op het Olympisch plan voor 2028. Mevrouw Bichbich is van mening dat het vooral gaat om de weg daarna toe, terwijl het naar Nederland halen van de Olympische spelen geen doel op zich hoeft te zijn. Spreekster is het daar van harte mee eens. Het is wel van belang dat er een Olympisch plan komt, omdat daarmee een streefbeeld wordt geformuleerd. Daarmee wordt een goede sportinfrastructuur bevorderd. Sport heeft vele aspecten in zich, zoals bv. economie en ruimtelijke ordening, verkeer en vervoer, wegen. Dat alles komt terug in een Olympisch plan.

De provincie wil vooral de jonge talenten een kans geven door middel van het Talentenfonds, juist om ervoor te zorgen dat zij zoveel mogelijk in hun omgeving kunnen blijven.

De SP legde voor wat betreft de mantelzorgers een link met de WMO. Spreekster deelt de opmerking van de VVD dat juist mantelzorgers het erg druk hebben. Wel is het zo dat dit onderwerp integrale benadering vereist. Alle gemeenten vinden de combinatiefunctionaris een mooi initiatief. De combinatiefunctionaris wordt ook door het rijk betaald, echter, gemeenten hebben geen geld voor de organisatie voor het aanstellen van een combinatiefunctionaris. Voorts blijkt dat sportverenigingen en scholen graag een combinatie willen hebben, echter, de verschillende CAO's en de bureaucratie bemoeilijken dit. Het is dan ook van groot belang dat er over het werkgeverschap wordt nagedacht. Vorig week heeft zij bestuurlijk overleg gehad met Sport Service Midden Nederland. Nagegaan wordt of SSMN het werkgeverschap van de combinatiefunctionarissen moet overnemen. Hierover wordt nog nagedacht.

Mevrouw Walta vraagt waarom het werkgeverschap voor gemeenten, die ook personeelsbeleid hebben, moeilijker zou zijn dan voor de provincie.

Mevrouw Raven antwoordt dat een gemeente een combinatiefunctionaris liever niet in dienst neemt omdat ze tegen verschillende CAO's en belangen aanlopen. De provincie wil die functionaris overigens ook zelf niet aanstellen maar wil vooral inzetten op het delen en uitwisselen van kennis. De problemen doen zich breed in gemeenten voor en de provincie wil dienaangaande een verbindende rol op zich nemen.

Mevrouw Walta begrijpt dat de provincie de combinatiefunctionaris zelf niet in dienst neemt. Daarin kan zij zich vinden.

Voorts geeft mevrouw Raven aan dat projectvoorstellen voor allochtonen altijd eerst met de doelgroep zelf worden besproken. Zij wijst in deze op het project Ladyfit. Dat was een zeer goed concept en dat wordt over de provincie uitgerold. Dat is ook de kracht van provinciaal beleid.

De heer Fastl signaleert dat sportverenigingen door gemeenten steeds meer naar buiten worden geplaatst. Dat betekent dat de bereikbaarheid te wensen overlaat. Gemeenten kunnen niet worden gedwongen om sport de wijken in te halen. Wel moet de provincie met gemeenten die discussie aangaan. Het is een goede zaak dat Ikea bereid is de voetbalvelden op het dak onder te brengen. Steeds meer moet de nadruk worden gelegd op het vinden van dergelijke oplossingen. Voorts memoreert hij dat iedere sport een eigen dynamiek heeft. Zo heeft een sport als Zumba heel veel dynamiek; die sport is zeer succesvol. Die dynamiek moet in het beleid worden verpakt. Gemeenten zijn vaak zeer afwachtend. Wanneer bepaalde sporten niet in een gemeente vertegenwoordigd zijn, komt er ook geen vraag naar meer. Hij vindt het belangrijk dat de dynamiek ook wordt gepakt in de vecht- en verdedigingsporten, waar Nederland erg goed in is. Daarvoor is wel een actieve rol van gemeenten nodig. Hij pleit ervoor dat de provincie dat ook richting gemeenten meeneemt.

Mevrouw Bichbich vraagt of er samenwerking is gezocht met allochtonen belangengroeperingen.

Mevrouw Raven antwoordt dat er ook met allochtonen samenwerking wordt gezocht. Sport Service Midden Nederland heeft Lady Fit uitgezet, tezamen met allochtonenorganisaties. Het is niet de bedoeling dat er van boven af projecten worden opgelegd. In Zeist namen een paar vrouwen het initiatief om te gaan zwemmen. De gemeente wilde daaraan meewerken. Uiteindelijk bleek dit project zo succesvol te zijn dat het op meer plekken in de provincie wordt toegepast. Initiatieven worden vaak van onder af ontwikkeld en daarbij wordt Sport Service Midden Nederland dan betrokken.

Voor wat betreft de rol van gemeenten ten aanzien van het Olympisch plan 2028, licht mevrouw Raven toe dat de heer Opstelten, zijnde de voorzitter, nog voor het eind van het jaar met een plan van aanpak zal komen. Nagegaan zal dan worden of er een specifieke rol voor de provincie is weggelegd. G.S. hebben afgesproken dat de commissaris van de Koningin samen met de burgemeester van Utrecht als boogbeeld gaat functioneren. Ook andere provincies en steden zijn al bezig zich te positioneren. Utrecht wordt ook op de kaart gezet als het gaat om mogelijkheden rond de Olympische Spelen. De sportinfrastructuur moet in 2016 op de kaart gezet zijn.

De voorzitter rondt de bespreking van dit agendapunt af.

9. Voortgangsrapportage 2009/2 Samenwerkingsagenda

Wordt voor kennisgeving aangenomen.

10. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.